

جشن مهر در آموزش و پرورش تبادکان با اهدای ۴۷۰ بسته نوشت افزار برگزار شد

زمزمه امید در گوش مدارس محروم

۲

۱۲۰ دانش آموز دارد که حدود دویست نفر از آن ها نیازمند یا یتیم هستند. در دوره اول اعلام کردند دانش آموزان یتیم راثبت نام کنیم.

او ادامه می دهد: یک دانش آموز یتیم، در آغاز سال تحصیلی، با دریافت این لوازم و حمایت ها، احساس می کند تنها نیست. او تفاوتی میان خود و هم کلاسی هایش نمی بیند و این هدایا به او روحیه می دهد.

شفیعی با بیان اینکه کودکان دنیایی لطیف و پاک دارند، توضیح می دهد: ما این هدایا را به گونه ای به آن ها می دهیم که در حضور دیگران نباشد تا دانش آموز نیازمند، بداند حامیانی دارد و با دلگرمی بیشتری پادر مسیر علم و زندگی بگذارد. این کار، شادی و امید را در وجودش زنده می کند و با علاقه بیشتر به تحصیل ادامه می دهد.

و نیازمند می افزاید: با استفاده از سامانه ثبت نام، از مدیران مدارس خواستیم دانش آموزان یتیم را شناسایی و در این سامانه ثبت کنند و پیرو همین ثبت نام لوازم تهیه شده است.

غلامی می گوید: چهل دستگاه رایانه و تجهیزات آموزشی نیز براساس نیاز مدارس محروم تهیه شده است. امسال بنا به دلایلی این جشن که باید اواخر تابستان برگزار می شد، مهرماه برگزار شده است. اما از سال آینده اواخر تابستان برگزار خواهد شد. به گفته این مقام مسئول، باتوجه به درآمد مرکز، برنامه ریزی برای کمک به دانش آموزان محروم در فاصله شش ماهه در دستور کار قرار گرفته است.

● ○ نهال امید در وجود دانش آموزان

بسیاری از مدیران مدارس در این جشن حضور دارند و منتظرند وسایل دانش آموزانشان را تحویل بگیرند. همه حواسشان این است که شاگردی از قلم نیفتاده باشد.

به سراغ مریم شفیی، مدیر دبستان شهید احمدی روشن در شهرک مهرگان، با پانزده سال سابقه خدمت آموزشی می رویم. او درباره تاثیر عمیق این حمایت ها روی دانش آموزان می گوید: مدرسه ما

صفائی ادر هفته ای که گذشت، فضای مرکز آموزشی رفاهی امام حسن مجتبی (ع) زیر نظر معاونت اداره کل و مدیریت آموزش و پرورش تبادکان، باشکوه و صفای دیگری عجین شده بود. گویی جشن مهر، این بار در غیاب دانش آموزان اما به نام و احترامشان برپا شده بود.

این مرکز که به همت دو خیر، حاج ابراهیم جمعه و حاج حبیب طارق چراغ، در سال ۱۳۹۰ بنا شده، همواره یادآور نیک اندیشی و توجه به آینده سازان این سرزمین است. براساس نیت این خیران، بخشی از درآمد مرکز به دانش آموزان بی سرپرست و نیازمند اختصاص می یابد و این جشن نیز جلوه ای از همان عهد و عاطفه بود.

● ○ شناسایی دانش آموزان یتیم

سرپرست معاونت اداره کل و مدیریت آموزش و پرورش تبادکان در این زمینه می گوید: این مرکز با هدف آموزشی و رفاهی احداث شده؛ یکی از اهداف خیران در احداث این فضا کمک به دانش آموزان محروم منطقه و ارائه تسهیلات رفاهی به فرهنگیان است.

محمدرضا غلامی ادامه می دهد: هم زمان با جشن عاطفه ها در مدارس، جشنی هم در این مرکز برپا کردیم. طبق خواسته خیران در حال حاضر مبلغ یک میلیارد و ۷۰۰ میلیون ریال برای خرید ۴۷۰ بسته لوازم تحریر، چهل دستگاه رایانه و تجهیزات آموزشی برای مدارس محروم و دانش آموزان نیازمند خریداری و اهدا شد. وی در ادامه با اشاره به فرایند شناسایی دانش آموزان یتیم

نوجوان ورزشکار و قاری محله کلاهدوز
در کمتر از یک سال توانست مدال طلای استانی کاراته را کسب کند

تلاش برای برآوردن آرزوی مادر

می دادم و اشتیاق زیادی برای مسابقه داشتم.

● ○ آینده ورزشی ات را چطور می بینی؟

می خواهم این رشته را ادامه دهم، کمربند مشکی بگیرم و در مسابقات بزرگ سالان شرکت کنم. هدفم این است که برای کشورم مدال بیاورم و در سطح ملی و بین المللی موفق باشم.

● ○ به جز ورزش فعالیت دیگری هم داری؟

قرائت قرآن را به صورت جدی دنبال می کنم. قبل از اینکه برای کاراته ثبت نام کنم، در کلاس های قرائت کانون قرآنی برهان در مسجد امام جعفر صادق (ع) شرکت می کردم. چند وقتی است که تجوید را هم شروع کرده ام و به کلاس خصوصی می روم تا به صورت دقیق تر قرآن را یاد بگیرم.

● ○ چه شد سراغ یادگیری قرآن و قرائت آن رفتی؟

مادرم معلم قرآن است و همیشه در خانه قرآن می خواند. من هم دوست داشتم مثل او آیة هارا روان و بدون اشتباه بخوانم. وقتی مادرم متوجه علاقه ام شد، در کلاس های کانون ثبت نام کرد.

● ○ در روز چقدر برای یادگیری قرآن وقت می گذاری؟

روزی یک ساعت تمرین دارم و درس های قبلی را هم مرور می کنم تا اشتباهاتم کمتر شود.

● ○ چه آرزویی داری؟

آرزوی مادرم این است که مانند یک قاری بین المللی، قرائت قرآن را یاد بگیرم و به دیگران آموزش دهم. من هم می خواهم باتلاش و تمرین این آرزوی مادرم را برآورده کنم.

کاراته که در طبقه برگزار شد، شرکت کردم و توانستم در بخش کاتا و در درجه سنی نونهالان، مدال طلا را کسب کنم.

● ○ روز مسابقه چه احساسی داشتی؟

با اینکه پدر و مادرم در سالن حضور داشتند و تشویق می کردند، استرس زیادی داشتم و مدام نفس عمیق می کشیدم. وقتی توانستم حریف اول را شکست دهم، انگیزه ام برای مبارزه با نفرات بعدی بیشتر شد و خوشبختانه آن ها را هم شکست دادم و مدال طلا گرفتم.

● ○ چقدر تمرین کردی؟

در هفته سه روز به باشگاه می روم. ولی برای آن مسابقه یک هفته هر روز تمرین کردم. بعد از بازگشت به خانه بدون معطلی دوباره تمریناتی را که مربی داده بود، انجام

صدر امهدی بهاری، نوجوان ده ساله محله کلاهدوز، از یک سال پیش کاراته را شروع کرده و در همین مدت کوتاه توانسته است با وجود کمربند آبی، در مسابقات استانی سبک کیوکوشین کاراته مدال طلای در درجه سنی نونهالان کسب کند. و علاوه بر ورزش قاری قرآن است و پیش از شروع ورزش، یادگیری قرآن را آغاز کرد.

● ○ چه شد که سراغ کاراته رفتی؟

از بچگی به ورزش علاقه داشتم. از پنج سالگی با دوستانم فوتبال بازی می کردم و چند سالی هم تابستان ها به کلاس های فوتبال استان قدس رضوی می رفتم، ولی به خاطر درس، فوتبال را کنار گذاشتم. کم کم به رشته های رزمی علاقه بیشتری پیدا کردم. هشت ماه پیش، فهمیدم در زیرزمین مسجد امام جعفر صادق (ع) در کلاهدوز، کلاس های کاراته برگزار می شود. خیلی خوشحال شدم و بلافاصله ثبت نام کردم.

● ○ با کاراته آشنایی داشتی؟

اوایل زیاد با این رشته آشنا نبودم، ولی بعد از دو جلسه شرکت در کلاس، متوجه شدم به این رشته علاقه دارم. یادگیری ورزش های رزمی علاوه بر آموزش دفاع شخصی، اعتماد به نفس را هم افزایش می دهد.

● ○ در این مدت کوتاه، در چه مسابقاتی شرکت کردی؟

یک ماه پیش در مسابقات استانی سبک کیوکوشین

